

ikke alene tages Hensyn til Lovens Bogstav, men ogsaa til Lovens Aand. Lovens Bogstav er det, som er anført i de senere Paragraffer Punkt for Punkt, men Lovens Aand maa absolut være den, at der skal gives fuld Erstatning. Jeg kan ikke forstaa, at den enkelte Privatmand skal være tvungen til at lide Tab for det almene's Skyld. Den Erstatning, som tilkommer ham, og som han kan være tjent med at faa, er, mener jeg, af saa ringe Betydning lige overfor det hele og almene, at han, som der staar i Loven, bør have fuld Erstatning. Der er for Resten ogsaa, synes jeg, givet en Anthydning i den Retning i § 3, hvor der nemlig staar, at for saa vidt der ikke er tilstrækkeligt Materiale til saadanne Ansøg, der kan Materialets Værdi tages med i Betragtning. Naar det altsaa kan ske i dette Tilfælde, ja, saa maa det ogsaa kunne ske her. Naar jeg ser hen til Pottemagerindustrien, saa er Materialet der jo ikke saa meget stort, det kan slippe op, men naar jeg ser hen til, at der i Tidens Løb allerede er begyndt at blive temmelig stor Efterspørgsel efter Grus til Bygninger, saa vil det ikke være længe, førend en saadan Grusbakke vil saa Betydning, netop ogsaa fordi der ikke er tilstrækkeligt Materiale. Altsaa, til Trods for at Loven i saa mange Paragraffer siger, at Jorden kun skal værdsættes efter Overfladen, mener jeg, at Lovens Aand absolut maa være den, at en Mand ikke skal være brøstholden, og det bliver han først, naar der ikke bliver taget Hensyn til, hvad der gemmes i Jorden. Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister for offentlige Arbejder at se at faa de Kommissioner, som nedsættes til at takserer saadanne Jordstykker, til at tage saa meget Hensyn som muligt til de enkelte Personer og til de vedkommende Ejendommers Værdi ogsaa med Hensyn til Grunden og ikke blot til Overfladen.

**J. Jensen** (Aalborg Amts 3dje Valgkreds): Skønt jeg selvfølgelig ikke kan være enig i alt, hvad det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) udtalte, er der alligevel mange og betydningsfulde Punkter, i hvilke jeg er nødt til at være enig med ham, og da navnlig i den Betragtning, at naar vi se paa Finansbudgettet finde vi, at der er store Klasser af Medborgere, der kun berøres af dette Budget derved, at de skulle yde deres Skærv. Denne Betragtning blive vi nødt til at lade staa ved Magt, idet vi ville finde, at det forholder sig saaledes, at en hel Del Samfundsklasser ere baade ydende og nydende, men kun een er absolut ydende, og

den udgør Flertallet, og den trænger desværre allermost til at faa det omvendte Forhold frem. Se vi hen paa de nydende, træffe vi først paa en Klasse Medborgere, Embedsstanden, der efter en stor Maalestof er nydende af Landets Penge. Ved at sammentælle de forskellige Poster, der vedrøre Embedsmændene, ville vi finde, at der ofres paa dem aarlig over 20 Millioner. Nu er det jo givet, at naar vi sige, at det er store Summer, man kunde gerne sige alt for store Summer, der her udgives, er dermed ingenlunde sagt, at disse Penge ere daarlig udgivne, men der kunde sikkert spares og burde spares en hel Del. Man finder saaledes paa Finanslovsforslaget Lønninger paa over 11,000 Kr., saa vidt jeg husker, og jeg tror ikke, at en enkelt Person og en enkelt Familie behøver saa store Summer for at leve, især naar vi vide, at der er mange andre Familier, der mangle det aller-nødvendigste til Livets Ophold. Men, som sagt, vi behøve en Embedsstand, og den bør lønnes ordentligt; at der kunde spares noget, er jo et helt andet Spørgsmaal, og det tror jeg, der kan. Dernæst er der en anden Klasse, den militaristiske Klasse, som det ikke mangler paa store Udgifter til. Thi, saa vidt jeg ved, udgives der til Militarismen, og hvad dermed staar i Forbindelse, en lignende Sum som til Embedsstanden, i hvert Tilfælde er det tæt op til 20 Millioner. Gaa vi over til de besiddende Klasser, skal jeg indrømme, at det er ikke saa saare store Summer paa Finansloven, der blive ydede til dem, og jeg kan gerne med det samme sige, at det er alt for lidt, men paa den anden Side er det dog de besiddende, navnlig Jordbruget, der yder og nyder gennem Finansloven paa forskellige Omraader, f. Eks. gennem Præmier paa Dyrskuer, ved Vættelse af Eksportforholdene o. s. v. Over disse sidste er der vel blevet klaget, og det med Rette, af to ærede Talere, hvis Udtalelser jeg tiltræder, men der bliver dog gjort noget fra Statens Side paa det Omraade. Dernæst have vi den Klasse, der kun besidder Bygninger. Naa! den har man lagt en dygtig stor og uretsfærdig Stat paa, nemlig Bygningsafgiften, men ogsaa for disse Mennesker bliver der gjort noget fra Statens Side, idet de som oftest ere industri- og næringsdrevende, som dog ikke staa helt udenfor, hvor der er Tale om at nyde godt af Finansloven, idet der dog ogsaa ydes dem lidt. Men der bliver en Klasse tilbage, og det er den arbejdende Klasse. Med Hensyn til den vilde jeg være meget taknemlig over for det Medlem heri Salen, der kunde paavise en Post paa Finansloven, der